

Resum executiu

Amb els motors en marxa: l'economia espanyola, en expansió transversal

L'economia espanyola passa per un moment de notable dinamisme. Superats els efectes de la pandèmia i la crisi energètica, es troba en una fase expansiva sòlida, caracteritzada per un creixement equilibrat i àmpliament distribuït entre sectors. Aquesta progressió s'ha produït malgrat el complex context internacional, marcat per les tensions geopolítiques, un entorn comercial més proteccionista, la moderació de la demanda externa i la persistència d'alguns colls d'ampolla a les cadenes globals de subministrament. Davant d'aquests desafiaments, l'economia espanyola ha mostrat una notable resiliència, amb el suport de la fortalesa de la demanda interna, la baixada dels tipus d'interès, la millora del mercat laboral i el desplegament dels fons europeus. Les claus que expliquen aquesta evolució s'analitzen, des de diferents perspectives, en els quatre articles d'aquesta edició de l'*Observatori Sectorial*.

El primer de tots posa en relleu l'amplitud del creixement sectorial: dels 22 sectors analitzats, 16 es troben en fase expansiva el 2025, davant de només dos el 2023. La indústria lidera aquest impuls, sobretot l'extractiva, la química, la farmacèutica i la de refinaria, que han sabut adaptar-se amb agilitat als desafiaments de la transició energètica i digital, ja que han registrat grans avenços en productivitat i han consolidat el seu paper com a motor del creixement.

De cara als anys 2025 i 2026, el creixement del PIB previst (+2,9% i +2,1%, segons les previsions de CaixaBank Research) presenta un patró transversal i resilient, amb una marcada homogeneïtat sectorial que contrasta amb cicles anteriors i que suggereix una economia menys vulnerable a perturbacions específiques. La construcció, les activitats professionals, les TIC i la indústria farmacèutica es perfilen com els sectors més dinàmics, mentre que altres com el turisme, la indústria manufacturera en

el seu conjunt i el comerç avancen en línia amb la mitjana. Fins i tot sectors tradicionalment més febles, com el primari o la indústria tèxtil, mostren creixements positius, tot i que més moderats.

La caiguda de la taxa de la temporalitat i el comportament de la productivitat en els diferents sectors d'activitat es tracten en el tercer article. La reforma laboral de 2021 ha reduït dràsticament la temporalitat, de manera generalitzada entre sectors, la qual cosa hauria d'afavorir una major estabilitat laboral i la consegüent inversió en capital humà, i establir les bases per a un increment de la productivitat. Si bé el creixement del PIB per hora treballada ha estat positiu, la productivitat per ocupat amb prou feines ha avançat, i això evidència que encara queda marge de millora i que el repte segueix sent consolidar un model productiu més eficient.

Finalment, l'informe aprofundeix en el bon moment de la indústria manufacturera espanyola, que ha crescut al mateix ritme que el conjunt del PIB i ha trencat la dinàmica de dues dècades de pèrdua de pes relatiu. En part, aquest punt d'inflexió s'explica per un nou avantatge competitiu: els costos energètics a Espanya han augmentat menys que en altres grans economies europees, gràcies a la menor dependència del gas rus i al major pes de les energies renovables. Aquest avantatge ha estat especialment rellevant per a les branques industrials intensives en energia (com la química, la paperera o la metal·lúrgica, que han resistit millor els xocs recents).

En definitiva, l'economia espanyola no només creix, sinó que ho fa de forma equilibrada, amb un mercat laboral més sòlid, una indústria revitalitzada i una notable resiliència davant els desafiaments globals. El repte és ara transformar aquest cicle expansiu en una senda de creixement sostenible, basada en la innovació, la millora del capital humà i l'eficiència empresarial.